

ה"ת 17143/06/16 - א.ס חליל בע"מ נגד משטרה ירוקה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 17143-06-16 א.ס חליל בע"מ נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת כרמית בן אליעזר
מבקשים	א.ס חליל בע"מ
נגד	
משיבים	משטרה ירוקה

החלטה

1. בפניי בקשת המבקשת, א.ס חליל בע"מ, להחזרת משאית, מ.ר. 59-978-61 (להלן: "המשאית") אשר נתפסה ע"י המשיבה.

2. ביום 31.5.16, לאחר שמשאית השייכת למבקשת נצפתה משליכה פסולת באתר שאינו מורשה, זומנו מר חליל אלסייד, מנהל המבקשת ובעליה, וכן נהג המשאית עובד המבקשת לחקירה, בחשד לביצוע עבירת השלת פסולת במקום אסור- אתר פסולת הפועל, על פי החשד, ללא רישיון עסק.

3. לטענת ב"כ המבקשת, המבקשת הינה חברה קבלנית העוסקת, בין היתר, בעבודות עפר, פינוי פסולת והשכרת מכולות.

עוד הוסיפה ב"כ המבקשת, כי המבקשת לא הייתה מודעת לכך שהאתר מנוהל ללא רישיון, תפיסת המשאית נערכה ללא שימוע, התפיסה גורמת לפגיעה כלכלית ובלתי מידתית ומהווה בעצם עונש לפני המשפט.

4. בתגובה לבקשה, ציינה המשיבה כי אין זו הפעם הראשונה בה מבצעת המבקשת עבירות סביבתיות והינה בגדר "שור מועד". משכך, תכלית התפיסה הינה מניעתית ובדעת המשיבה גם לעתור לחילוט המשאית בתום ההליך, אם תורשע המבקשת.

לעניין השימוע, מוסיפה המשיבה, כי הליך פלילי של תפיסת משאית על פי סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), תשע"א-2011, אינו מצריך עריכת שימוע אשר קיים במשפט המנהלי.

5. בדיון שהתקיים ביום 18.7.16 חזרו הצדדים על טענותיהם.

נציג המשיבה הוסיף כי לא יסכים להחזרת הרכב בתנאים, וזאת בשל כך שמדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות דומות. בית המשפט שיחרר כמה פעמים משאיות לבקשת המבקשת באירועים אחרים, אך לא היה בכך כדי להרתיע את המבקשת וזאת חזרה על מעשיה.

דיון והכרעה

6. סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה) קובע את סמכות התפיסה במקרה של חשד לביצוע עבירה לפי חיקוק המנוי בתוספת, ובכלל זאת חוק שמירת ניקיון, תשמ"ד-1984, ומוסיף וקובע כי על תפיסה לפי חוק זה יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודה.

7. התנאים החלופיים לתפיסתו של חפץ על ידי שוטר, קבועים בסעיף 32(א) לפקודה. על פי הסעיף הנ"ל, רשאי שוטר לתפוס חפץ אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

8. בפסיקה נקבע שרמה ראיתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאליניק נ' מדינת ישראל** (26.11.09)).

9. משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

10. עיינתי בחומר החקירה שנאסף ע"י המשיבה, ומצאתי כי קיים חשד סביר, ואף למעלה מכך, לביצוע

העבירות המיוחסות למבקשת, בהקשר זה אפנה לדוח הפעולה המסומן במ/1. החקירה נמצאת בעיצומה, וסבורני כי בהתקיים החשד הסביר העולה מחומר הראיות, קיים סיכוי של ממש כי החקירה תביא להגשת כתב אישום.

בהקשר זה אציין, כי בתיק החקירה ראיות המתעדות השלכת פסולת ברשות הרבים באמצעות המשאית. זאת ועוד, למעשה אין המבקשת חולקת על כך שהשליכה פסולת באתר המסוים, אולם היא טוענת כי סברה כי מדובר באתר מורשה.

11. אציין כבר כעת, כי לא מצאתי כי יש בטענה זו של המבקשת כדי לכרסם בחשד הסביר במידה משמעותית, אם בכלל, וזאת, בין היתר, נוכח העובדה שהאישור שהוצג ע"י המבקשת על פני הדברים אינו נראה כאישור רשמי ותקין, ואני סבורה כי המבקשת לא היתה רשאית להסתמך עליו.

זאת ועוד, כפי שיפורט להלן, המבקשת הורשעה כבר בעבר בעבירות דומות, ובין היתר הפעילה בעצמה תחנת מעבר לפסולת בניין המהווה גם אתר לסילוק פסולת (והורשעה בעבר בעבירה של ניהול אתר כאמור ללא אישורים כדין). בנסיבות אלו מצופה היה מן המבקשת לדקדק ולהקפיד בבדיקת כשרותו של האתר טרם השלכת הפסולת.

12. בנסיבות אלו, אני סבורה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירה, שבהתקיימו קמה למשיבה סמכות לתפוס את הרכב. כעת יש לבחון האם קיימת עילה המצדיקה המשך תפיסתם של התפוסים.

13. בהתאם להלכה הפסוקה, קיימות שלוש תכליות עיקריות לתפיסת חפצים מכח סעיף 32 לפקודה ולהחזקה בהם ע"י המשטרה: תכלית מניעתית - באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה (רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פד"י נג(3), 312); תכלית ראייתית - באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך המשפטי; ותכלית של חילוט - באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל (13.8.08)). תכלית אחרונה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על עבריו. בשלבים מוקדמים אלה של ההליך הפלילי, אף בטרם הוגש כתב אישום, נועדה התפיסה להבטיח כי יכולתו זו של בית המשפט לא תסוכל (בש"פ 342/06 לרגו נ' מדינת ישראל (12.3.06)).

14. החלטת בית המשפט בנוגע לקיומה של הצדקה להמשך החזקת התפוסים, נגזרת מן התכלית שלשמה נתפס החפץ ושלשמה מבקשת המשטרה להמשיך להחזיק בו. לפיכך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; מהם סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם לחילוט החפץ, ועוד (ה"ת 38033-05-13 **מיורקס נ' מדינת ישראל** (11.6.13)).

15. אף בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת, על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעים חלופיים שפגיעתם במבקשת ובקניינה פחותים, ולאזן בין הפגיעה בזכות הקניין של הפרט בגין התפיסה, לבין האינטרס הציבורי הנבחן בהתאם לתכלית התפיסה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את התפוס אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן- באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס (ר' בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (22.5.00) ובש"פ 555/07 **יחיא נ' מדינת ישראל** (6.3.07)).

16. המשיבה טענה בפניי, כי תכלית תפיסת המשאיות הינה מניעת הישנות העבירה, וכי תכלית זו אינה ניתנת להשגה בדרך של שחרור המשאיות.

בהקשר זה אציין כי אין חולק כי המבקשת הורשעה בעבר בעבירות דומות של השלכת פסולת.

עוד נטען, כי נוכח חומר החקירה בתיק, והעובדה כי המבקשת הורשעה בעבר בעבירות דומות של השלכת פסולת והוגשו נגדה כתבי אישום במקרים דומים, הרי שיש בכך כדי ללמד על כך שהמבקשת היא בבחינת "שור מועד" אשר יש לרסנו, ולפיכך יש להורות על המשך החזקת התפוסים לצורך מניעת הישנות העבירות.

מעבר לכך, הוסיפה המשיבה וטענה, קיימת תכלית של המשך ההחזקה בתפוס למטרת חילוטו בסיומו של ההליך הפלילי.

17. כפי שציינתי לעיל, ככלל יש לבחון, בהתאם לתכלית תפיסתו של החפץ (במקרה זה - רכב), האם ניתן להסתפק ב"חלופת תפיסה" שפגיעתה בקניינו של המבקש וזכויותיו קטנה יותר.

מטעם זה, ככלל, מקום בו נתפס הרכב ומוחזק למטרות חילוטו בסיום ההליך הפלילי, ניתן יהיה להסתפק בשחרור הרכב בתנאים מתאימים, לרבות קביעת הפקדה, ערבויות וכיוצ"ב.

18. יחד עם זאת, כאשר מטרת התפיסה היא מניעת הישנות עבירות, ויש בסיס של ממש לביסוס המסקנה כי תפיסת הרכב אכן נחוצה לצורך זה, הרי שלא ניתן להשיג מטרה זו באמצעות קביעת תנאים.

19. בענייננו, יש ממש בטענת המשיבה, לפיה החזקת התפוס נחוצה לצרכים מניעתיים והשבתו עלולה ליצור סיכון של ממש להישנות ביצוע העבירות, וזאת מקום בו התנהלות המבקשת מלמדת על כך שפעם אחר פעם חזרה לבצע עבירות על חוקי הגנת הסביבה.

20. כפי שציינתי כבר לעיל, מחומר הראיות שנאסף עד כה, נראה כי קיים חשד סביר כי המבקשת ביצעה, באמצעות המשאית, עבירות של השלכת פסולת, ואף לא מצאתי ממש בטענת המבקשת כי הסתמכה על אישור שהוצג לה כאילו האתר פועל כדן.

21. לאחר ששקלתי את עניינה של המבקשת ומכלול הנסיבות, אני סבורה כי הדין עם המשיבה, וכי אין הצדקה לשחרר את המשאית בחזרה לידי המבקשת.

22. מסתבר, כי אין זו הפעם הראשונה בה נעברו ע"י המבקשת, ובעליה מר חליל אלסייד הנ"ל, עבירות נגד חוקי הגנת הסביבה בשנים האחרונות, ואף אין זו הפעם הראשונה שעבירות כאלו בוצעו באותה משאית ממש, אשר נתפסה ע"י המשיבה כבר בעבר בגין עבירות דומות.

23. כך, בשנת 2009, הורשע מנהל המבקשת ובעליה, מר חליל אלסייד, במסגרת בתפ 05841/07, בעבירות ניהול אתר פסולת ללא רישיון תוך הסבת נזק לסביבה, ונגזרו עליו עונשים משמעותיים.

בנוסף לכך, ביום 21.11.12 נתפסה המשאית נשוא בקשה זו, משליכה פסולת בתחנת מעבר פיראטית בכפר קאסם (ראה במ/2). בעקבות זאת, נתפסה המשאית ע"י המשיבה ולאחר זמן מה שוחררה בחזרה לידי בעליה המבקשת.

ביום 21.9.15 הורשעה המבקשת ובעליה מר אל סיד, לאחר ניהול הוכחות, בין היתר בעבירות של ניהול תחנת מעבר ללא רישיון וללא תשתיות מתאימות ופינוי פסולת לאתר שאינו מורשה, בצד עבירות סביבתיות נוספות, וביום 30.12.15 הושטו עליהם בגין הרשעה זו עונשים משמעותיים לרבות קנס כבד, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

אם לא די בכך, לאחרונה, ביום 24.1.16, הוגש כתב אישום כנגד המבקשת ומנהלה בגין הפעלת תחנת מעבר לפסולת בניין, המהווה גם אתר לסילוק פסולת.

24. מדובר, אפוא, במי שהורשעה בעבר בעבירות דומות, חזרה על העבירה באמצעות המשאית נשוא הבקשה (וגם באמצעות כלי רכב אחרים) שכבר שוחררה לאחר שנתפסה בחשד לביצוע עבירות השלכת פסולת, גם לאחר שנחתמה על התחייבות להימנע מעבירות דומות.

25. בנסיבות אלו, סבורני, כי קיים חשש של ממש כי אם תוחזר המשאית לידי המבקשת, תשוב המבקשת ותעבור עבירות דומות, ולפיכך, לא נראה לי, כי בנסיבות העניין, ניתן להורות על החזרת המשאית, ולו בתנאים.

26. אשר לתכלית של המשך החזקת התפוסים לצורך חילוטם בסיומו של ההליך הפלילי, הרי שגם בה יש ממש, לאור התרשמותי כי קיים סיכוי סביר כי יוגש כתב אישום נגד המבקשת, ובהתחשב בכך שיש למנוע סיכולה של אפשרות לחילוטם של התפוסים בסיומו של ההליך הפלילי.

לפיכך, הגם שכשלעצמה יכול ותכלית זו לא היתה מצדיקה את המשך תפיסת הרכב, הרי שבהצטרפה לתכלית המניעתית, סברתי כי היא מחזקת את הצורך בהמשך החזקת המשאית.

27. ואכן, עיון בפסיקה מלמד כי המשך החזקה בתפוסים לשם תכלית מניעתית, אושר, ככלל, במקרים בהם הוכח עבר פלילי רלוונטי בעברו של המבקש (ראה, למשל, הת 23371/12/10 **נדים כמאל ובניו בע"מ נ' מדינת ישראל** (23.2.11)); הת 21608/09/15 **סוהיל אבו רומי נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה** (4.11.15)), בעוד שבמקרים אחרים, שוחררו התפוסים, בהסכמה או בהחלטת בית משפט, בכפוף להפקדת בטחונות מתאימים (ר', למשל, ה"ת (חד')

11807/06/15 עודה נ' משטרה ירוקה (9.6.15); ה"ת (רמ') 38410/10/11 סרסור נ'
המשטרה הירוקה (6.12.11); ה"ת (פ"ת) 50173/01/16 עיסא נ' משטרת ישראל (11.2.16)
ועוד).

28. סוף דבר אני דוחה את הבקשה להחזרת התפוס.

29. על אף האמור, בהינתן פגיעתה הקשה של המשך תפיסת המשאית בקניינה של המבקשת וזכויותיה,
מצאתי להגביל את פרק הזמן להמשך החזקת המשאית בטרם הגשת כתב אישום.

30. לפיכך, ובהתחשב גם בהצהרות נציג המשיבה בפניי, מהן עולה כי החקירה למעשה בשלבי סיום
ובקרוב יועבר התיק ללשכה המשפטית לצורך הגשת כתב אישום, אני מורה כי ככל שתמצא
המשיבה להגיש נגד המבקשת או מי מטעמה כתב אישום בעוד הרכב מוחזק על ידיה, עליה לעשות
כן בתוך חודש ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, בהעדר הצדדים.